ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΚΟΥΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ.
Δέχεται Κορνθου 280 καὶ Γούναρη, τηλ. 31-84
ΠΑΤΡΑΙ

VOLVO
DODGE BEDFORD
Αὐτοκίνητα παντὸς τύπου καὶ δι' οἱανδήποτε ἐργασίαν ἀπὸ 1)2 τόννο ἕως 12 τόννους τριαξονικά, πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημά μας μετὰ τῶν ἀδειῶν Δημοσίας χρήσεως ἢ ἄνευ αὐτῶν.
ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ VOLVO
ΕΙΣ ΔΙΑΡΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΝ
ΦΟΛΕΤΑ
Ρήγα Φεραίου 65 Τηλ. 55—47 ΠΑΤΡΑΙ

ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΟΙ ΕΦΕΔΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

Μία ἀκόμη ἀξιόλογος πρόοδος

Ἀπὸ τινος χρόνου ἤρχισε λειτουργοῦν τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη ἐντευκτήριον βιβλιοθήκη τῆς Ὀργανώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν Νομοῦ Ἀχαΐας.

Ἡ ὑπαρξις εἰς τὴν πόλιν μας ἑνὸς τοιούτου ἐντευκτηρίου ἀποτελεῖ μίαν καλὴν πρόοδον λίαν ἐξυπηρετικὴν διὰ τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως ὅσον καὶ διὰ πάντα συμπολίτην, ὅστις παντοιοτρόπως συνέδεσε τὴν ζωὴν του καὶ τὰς ἀναμνήσεις του ἀπὸ τὴν δρᾶσιν καὶ τὴν προσφορὰν πρὸς τὸ Ἔθνος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν. Εἶναι ἄξιον προσοχῆς ὅτι ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ὅσον καὶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν κατὰρθωσαν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου καὶ παρὰ τὰς ἀντιξοότητας νὰ δημιουργήσουν τὸ ἐντευκτήριον αὐτό.

Δύο ἀρκετὰ μεγάλαι αἴθουσαι καταλλήλως διακσομημέναι μὲ πίνακας ἐκ τῶν ἐνδόξων σελίδων τῆς ἱστορίας μας καὶ ἰδιαιτέρως μία ἀξιόλογος βιβλιοθήκη ἐκ δωρεῶν τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν συνθέτουν τὴν ζεστὴν αὐτὴν γωνιὰ ὅπου συχνάζουν κάθε βράδυ οἱ Ἔφεδροι Ἀξιωματικοί εἰς μίαν εὐχάριστον ἀτμόσφαιρα. Ἐν τῷ μεταξὺ τὴν 28ην παρελθόντος μηνὸς ὡργανώθη εἰς τὸ κέντρον Γιαννοπούλου ἡ πρώτη συνεστίασις τῆς ὀργανώσεως παρουσίᾳ καὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Ταξιάρχου κ. Γ. Κοτσαλῆ καὶ πληθὼρας μελῶν καὶ φίλων τῆς ὀργανώσεως ἐν μέσῳ ἐγκαρδίου ἀτμοσφαίρας συναδελφικῆς. Πληροφορούμεθα δὲ ὅτι θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλαι ἐκδηλώσεις ὅπως χοροεσπερὶς ἐντὸς τῶν Χριστουγέννων, κινηματογραφικαὶ προβολαί, κόψιμο πίτας διαλέξεις καὶ ἄλλα.

Τ. Δ. Φ

ΠΑΙΔΙΚΑ
Παλτά
Μοντγκόμερυ
Κοστούμια
Ἀδιάβροχα
ΤΣΑΒΑΛΑΣ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ & ΠΑΡ-ΜΠΡΙΖ
ΣΚΟΥΤΕΡ ΚΑΙ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΩΝ
VESPA - LAMBRETTA - ZUNDAPP
ΑΘΑΝΑΣ. Β. ΑΘΑΝΑΣΑΤΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 6 - ΤΗΛ. 45-20

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ„ ΠΑΤΡΩΝ

Τό Ταχυδρομεῖον

Σχετικῶς μέ τὸ θέμα τῆς στεγάσεως τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν Ν. Ἀχαΐας, ἐλάβομεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

«Εἰς δημοσίευμά σας σχετικὸν μέ τὴν εὐπρόσωπον στέγασιν τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν Ν. Ἀχαΐας, ἡ Γεν. Διεύθυνσις Ταχυδρομείων, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἐγκαίρως καὶ πρὸ τοῦ δημοσιεύματός σας, ἐδόθη σχετικὴ ἐντολὴ ἀμέσου τακτοποιήσεως τοῦ θέματος. Ἤδη δέ, ὡς ἀνεφέρθη εἰς αὐτήν, τὸ τμῆμα τοῦτο ἐστεγάσθη εἰς κατάλληλον χῶρον, μετὰ τῆς περιφερειακῆς Ταχυδρομικῆς Ἐπιθεωρήσεως. Ὁ ὑφυπουργὸς Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ»

Σ. Σ. Ὁ «Ἐθν. Κήρυξ» χαίρει διότι, ὡς ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν ἁρμοδίων προκύπτει εἶχε προβῆ εἰς μίαν ὀρθὴν ὑπόδειξιν Εἶθε οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ Κράτους πάντοτε νὰ προελάμβανουν τὸν Τύπον.

Οὐδεμία ἀνησυχία διὰ νοθείαν βενζίνης

Ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου Χημικῶν Ἀχαΐας ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 30ῆς Νοεμβρίου ἐ. ἔ. τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας ἐδημοσιεύσατε μίαν συνέντευξιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς τυχὸν νοθείας τῆς βενζίνης τῶν ἑλληνικῶν διϋλιστηρίων.

Σχετικῶς ἔχομεν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς:

1) Ὑπάρχουν πλήρως ὠργανωμέναι ἑλληνικαὶ ὑπηρεσίαι αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦν ἐπισταμένως τὰ κυκλοφοροῦντα εἴδη ἐὰν εἶναι ἐντὸς τῶν καθορισθέντων προδιαγραφῶν. Εἰς τὸ πόρισμα τούτων πρέπει νὰ ὑπάρχει ἐμπιστοσύνη.

2) Ἡ βενζίνη τῶν Κρατικῶν Διϋλιστηρίων ἐλέγχεται ἀπὸ τὴν Εἰδικὴν Ὑπηρεσίαν ἐλέγχου (Γεν. Χημεῖον Κράτους) ἡ ὁποία ἐδρεύει ἐντὸς τῶν διϋλιστηρίων.

3) Ὁ ἔλεγχος τῶν προϊόντων γίνεται σήμερον μὲ ἐπιστημονικὰς μεθόδους, αἱ ὁποῖαι παρέχουν πλήρη ἀσφάλειαν εἰς τὰ πορίσματά των. Δὲν εἶναι παραδεδεγμένον εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνικῆς νὰ συζητῶμεν περὶ ἐμπειρικῶν μεθόδων, ὡς αἱ ἀναγραφόμεναι εἰς τὸ δημοσίευμά σας.

Σᾶς γνωρίζομεν τὰ ἀνωτέρω ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας νὰ δοθῇ σωμεν εἰς τὴν τοποθέτησιν τοῦ θέματος ἐπὶ τῆς ὀρθῆς βάσεως. Ὁ ρόλος τοῦ Τύπου εἶναι πρωταρχικὸς εἰς τὴν διαφώτησιν τοῦ κοινοῦ καὶ εἶναι ὑποχρέωσίς μας, ὡς ἐπιστημόνων, νὰ σᾶς συμπαρασταθῶμεν ἑκάστοτε εἰς τὴν προσπάθειάν σας νὰ εὕρητε τὴν ἀλήθειαν.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ πρόεδρος
Θ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ
Χημικὸς Μηχανικὸς
Ὁ γεν. γραμματεὺς
Δ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΗΣ
Χημικὸς

Πρός τόν κ. Νομάρχην

Ἀξιότιμε Κύριε Νομάρχα,

Ἡ καθ' Ἡμᾶς Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία ἔχει τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ Ὑμᾶς, ὅτι, μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἀνέγνωσεν ἐν τῷ ἡμερησίῳ καὶ ἑβδομαδιαίῳ Τύπῳ ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων Ὑμῶν τὸ χαρμόσυνον χαιρετιστήριον μήνυμά Σας πρὸς τοὺς πολίτας τοῦ Νομοῦ καὶ ὑπαλλήλους Ὑμῶν, ὅτι μετὰ δραστηριότητος θὰ ἐκτελοῦνται αἱ ὑποθέσεις αὐτῶν, ἐν ταὐτῷ δὲ θὰ μελετῶνται αὗται μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἀντικειμενικότητος, ἀμεροληψίας, Δικαιοσύνης καὶ ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ. Δι' ὃν λόγον Ἀπευθύνει ἡ Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία πρὸς Ὑμᾶς τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά της.

Μετὰ τιμῆς καὶ Χριστιανικῆς Ἀγάπης. Διὰ τὴν Χριστιανικὴν Ἰσοπολιτείαν Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. Κ. ΜΙΧΟΠΟΥΛΟΣ Ὁ Γραμματεύς ΑΡΤ. Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Ἐπὶ τοῦ θέματος Παπανούτσου

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Στὰ φύλλα τῆς 7 καὶ 12 τρέχ. τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκα» φιλοξενήσατε δυὸ ἀνώνυμες ἐπιστολές, πού ἀναφέρονται σέ ἐνυπόγραφη ἐπιφυλλίδα μου στὴν «Ἡμέρα» τῆς 3 τρέχ μέ τίτλο «Μεταρρύθμιση καὶ ἀντιμεταρρύθμιση».

Μολονότι παρὰ πᾶσα δεοντολογία οἱ ἐπιστολογράφοι σας ζήτησαν καταφύγιο στὴν ἀνωνυμογραφία, δέ θὰ διστάσω νὰ πῶ τὴ γνώμη μου πάνω στὰ σημεῖα ἐκεῖνα, πού ἔχουν ἔστω καὶ ἐπίφαση λογικότητας.

Σὰ φιλόλογος θεωρῶ χρέος μου νὰ καταδείξω τίς ὑπερβολὲς καὶ τίς σκόπιμες ἢ μὴ παραχαράξεις, πού ἡ μισαλλοδοξία ἐπιστρατεύει πάντα ἐναντίον τῶν προσώπων καὶ προσπαθεῖ ὠν. Δέν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε τὴν περίπτωση τοῦ Ι. Συκουτρῆ, πού ἔδωσε στὴν πόλη μας τὸ θλιβερὸ προνόμιο νὰ εἶναι πρώτη στὴν ἀδικη, ὅσο καὶ ἀνόητη κατακραυγή, ἐναντίον τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἑλληνιστῆ καὶ δασκάλου.

Καὶ τότε ἡ ἐμπάθεια καὶ ἡ ἄγνοια παραχάραξαν τίς ἐρμηνευτικὲς ἀντιλήψεις τοῦ Ι. Συκουτρῆ μέ τὴ μέθοδο τῆς ἀποσπασματικῆς παρουσιάσεως τῶν σκέψεών του, πού ἔτσι ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ γενικὸ πνεῦμα τοῦ ἔργου καὶ τοῦ προσώπου, πού τίς αἰμοδοτεῖ. Γιὰ νὰ κρίνη κανείς ἕνα στοχασμό, πρέπει νὰ τὸν δεῖ μὲ τὴν προοπτικὴ ὁλόκληρου τοῦ ἔργου ἀλλὰ καὶ τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς συναλικῆς πνευματικῆς πορείας τοῦ προσώπου, προσέχοντας συνάμα καὶ τὴ γνησιότητα τῆς φιλοσοφικῆς ζητήσεως καὶ ἀγωνίας του

Στὴν περίπτωση τοῦ Παπανούτσου ὁ στοχασμὸς του (κριτικὸς καὶ ἐκλεκτικὸς) ἔχει διαγράψει τὴν πορεία του μέσα ἀπὸ τὸ λαβύρινθο τῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως καὶ τίς ἀνησυχίας τῆς μεσοπολεμικῆς καὶ μεταπολεμικῆς ἐποχῆς. Πιστεύω μάλιστα ὅτι πολλές του θέσεις ἔχουν πιὰ ξεπεραστεῖ, ἐνῶ ἄλλες βρῆκαν πληρέστερη διατύπωση στὰ τελευταῖα του μαθήματα στὸ «Ἀθήναιο», πού ἕνα μέρος τους ἔχομε στὴν ἔκδοση τοῦ Γαλαξία «Ἡ ἠθικὴ συνείδηση καὶ τὰ προβλήματά της». Ἀλλ' αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα καὶ ἡ δικαίωση τῆς φιλοσοφίας νὰ «ξυφαίνη τὴ νύχτα ὅ,τι ὕφανε τὴν ἡμέρα». «Τὸ ἔργο τῆς Πηνελόπης, γράφει ὁ καθηγητὴς Ι. Θεοδωρακόπουλος, συμβολίζει πολὺ καλὰ τί γίνεται μέ τὴ φιλοσοφία, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ οὐσία της εἶναι ἀδογμάτιστη».

Ἂν ἐπρόκειτο, λοιπόν, γιὰ ἀντίκρουση τῶν ἰδεῶν τοῦ Παπανούτσου, μόνο ἐπαίνους θὰ εἴχαμε. Ἀλλὰ πρόκειται γιὰ παραχάραξη.

Στὴν «Ἡμέρα» τῆς 16 τρ. δείχνω πόσο ἀθεμελίωτη εἶναι ἡ ὑπαινικτικὴ παραπομπὴ τοῦ πρώτου ἐπιστολογράφου. Στὸ κεφάλαιο τοῦ συγγράμματος «Περὶ Τέχνης» (σελ. 196 κ. ἑξ) ὅπου παραπέμπει ὁ ἀνωνυμογράφος, ὁ Εὐάγγ. Παπανούτσος ὁλοφάνερα ἀντικρούει τίς ἀπόψεις τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ. Εἶναι ἀληθινὰ ἀσύστατο νὰ ὑπαινισσόμεθα ὅτι ὁ ΕὐάγγελοςΠαπανούτσος εἶναι ὀπαδὸς τοῦ διαλεκτικοῦ ὑλισμοῦ.

Εἶναι πιθανώτατο ὅτι ὁ ἐπισκεπτόμενος σας δὲν διάβασε τὸ κεφάλαιο αὐτό. Κάποιος ἄλλος ἐντυπωσιάστηκε ἀπὸ ἕνα χαρακτηρισμὸ τῆς πρώτης σελίδας ἢ ἀπὸ τὴν περίσκεψη τοῦ συγγραφέα καὶ ὑπόδειξε τὴν παραπομπή. Ἂν ἡ ὑποψία μου αὐτὴ, βάσιμη ἀρχικά, ἀληθεύει πρόκειται γιὰ ἀπαλλοτρίωση τῆς σκέψεως, πού δέν πρέπει νὰ συγχωροῦμε οὔτε καὶ στὴν πολιτικὴ καθοδήγηση.

Καὶ οἱ παραπομπές τῆς δεύτερης ἐπιστολῆς θὰ ἔχουν τὴν ἴδια τύχη, ἂν ἐπιμείνουμε στὸν ἔλεγχο.

Θὰ ἀρκεστῶ στὴν πρώτη: «Ἰδού τί γράφει ὁ κ. Παπανούτσος: Ἡ θρησκευτικὴ συνείδηση δέν εἶναι καθολικὴ καὶ ἀντικειμενική. Τὴν θρησκευτικὴν πίστιν χαρακτηρίζει ὡς μαγικὴν» («Γνωσιολογία» σελ 403 — 434).

Ὅπως ἔχουν συμφωνεῖ τὰ λεκτικὰ τρίμματα ἀπὸ τὸ κεφάλαιο αὐτό, προκαλοῦν βέβαια, μεγάλη ἐντύπωση στὸν ἀμύητο. Ἔ, λοιπόν, αὐτὴ τὴ φορὰ ὠχριοῦν καὶ τὰ τεχνάσματα τῆς κομματικῆς καθοδηγήσεως.

Ἀμφισβητεῖ ὁ Παπανούτσος τὴν καθολικότητα τῆς θρησκευτικότητας; Κάθε ἄλλο. Εἶναι πάνω σ' αὐτὸ περισσότερο πλουταρχικὸς καὶ ἀπὸ τὸν Πλούταρχο. Νὰ ποιὰ εἶναι τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα κινεῖται ἡ διερεύνηση τοῦ Παπανούτσου: «Ἡ θρησκεία δέν εἶναι μόνο κοινωνικὴ λειτουργία σπουδαιότατη, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ κεφάλαια τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου» (σελ. 401). Μολονότι δέν ἀρνεῖται τὴν ἐνοποιητικὴ δύναμη τῆς θρησκείας, δέν φαίνεται νὰ ὑποτιμᾶ τὰ ἄλλα ἀξιολογικὰ πεδία τοῦ πολιτισμοῦ σέ σύγκριση μέ τὴ θρησκεία. Τὰ τελευταῖα χρόνια ὁ Παπανούτσος ἀποκρυσταλλώνει ἔτσι τὸ συμπέρασμά του: «Ἀπὸ τὸ δίωμα τοῦτο (τὸ θρησκευτικὸ) «φέρεται, ἀλλὰ δέν «προσδιορίζεται» ὁλόκληρη ἡ πνευματικὴ ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου, ἐπομένως καὶ ἡ ἠθικὴ ἔφεση καὶ ἐνέργεια». Ἀναγνωρίζει δηλ. τὸ θρησκευτικὸ βάθος καὶ τῶν ἄλλων ἀξιῶν. Διακηρύσσει ὅμως ἀπερίφραστα τὸ ἀναντίκατάστατο τῆς θρησκείας καὶ ἐπιμένει ὅτι ἀπὸ τὸ δικό της δίωμα φέρονται τὰ ἄλλα πνευματικὰ κατορθώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Στὸ κεφάλαιο αὐτὸ δέν μιλάει ὁ Παπανούτσος σὰ χριστιανός (μολονότι αὐτὸ δέν ἀποκλείει καθόλου τὸ νὰ εἶναι χριστιανός), ἀλλὰ σὰ φιλόσοφος ὅσο τὸ μπορεῖ καὶ συχνὰ μὲ τρόπο διστακτικὸ (θὰ τὸ ἔδειχνε αὐτὸ μιὰ βαθειὰ ὑφολογικὴ τομὴ στὸ ἔργο του). Καὶ σὰ Φιλόσοφος προσπαθεῖ νὰ φτάσει στὸν πυρῆνα καὶ νὰ διαγράψει τὰ ὅρια τῆς θρησκευτικῆς καὶ ὄχι εἰδικὰ τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως. Τὸ τελικὸ του συμπέρασμα περιέχεται στὴν περίοδο: «Γνώση καὶ πίστη εἶναι μέσα στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ λειτουργίες χωριστές, καὶ κάθε προσπάθεια νὰ συσχετιστοῦν μέ τὴν ὑπαγωγὴ τους σέ κοινές ἀρχὲς σύγχυση μόνο δημιουργεῖ καὶ καταλήγει σέ δογματισμούς ἀπαράδεκτους». Ἕνα τέτοιο συμπέρασμα θὰ εὕρισκε ριζικὰ ἀντίθετο ἕνα ὑλιστή, ἐνῶ θὰ τὸ προσυπέγραφε καὶ ὁ καθηγητὴς Ι. Θεοδωρακόπουλος καὶ πολλοὶ συνειδητοὶ χριστιανοί.

Νὰ τί γράφει ὁ Ι. Θεοδωρακόπουλος σχετικὰ:

«Καὶ ἡ θρησκεία τείνει νὰ τὰ ἑνώσῃ ὅλα καὶ νά τά συγχωνεύσῃ μέ τὸ ἀπόλυτο. Ἀλλὰ ἡδιαφορὰ της ἀπὸ τὴ φιλοσοφία εἶναι ὅτι ἐκείνη δουλεύει μέ τὸ συναίσθημα, ἐνῶ ἡ φιλοσοφία δουλεύει μέ τὴν ἔννοια μέ τὴ λογική. Ἐπίσης ἡ θρησκεία σιωπᾶ κι' αὐτὸ εἶναι ἀληθινὴ θρησκεία, ἐνῶ ἡ φιλοσοφία εἶναι λόγος, ὁμιλεῖ. δηλ. δουλεύει τὰ πάντα μέ τὴν ἔννοια. Καὶ ἡ ἔννοια ἀνακοινώνεται ἀντικειμενικά, ἐνῶ τὸ συναίσθημα δέν ἀνακοινώνεται, εἶναι βίωμα τῆς ψυχῆς ἐνδόμυχο σκίρτημα, πανίερο γιὰ κάθε ἄνθρωπο («Σύστημα Φιλοσοφικῆς ἠθικῆς»).

Αὐτὸ τὸ ἴδιο ἐννοεῖ καὶ ὁ Παπανούτσος, ὅταν χαρακτηρίζει τὴ θρησκευτικὴ συνείδηση, ὄχι ἱστορικὰ καὶ γεωγραφικά, ὡς πρὸς τὴν παρουσία της στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ τὸν πολιτισμό, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἀναγωγῆς στὰ κοιτήρια τῆς θεωρητικῆς συνειδήσεως. Γράφει: «Ἡ πίστη ἔχει τὴ δικὴ της μιὰν ἄμεση καὶ ἀδιάσειστη βεβαιότητα καὶ δέν παίρνει τὸ κύρος της οὔτε ἀπὸ τὴ γενικὴ συναίνεση οὔτε ἀπὸ κριτήρια πού ἀναφέρονται σέ μιὰν ἀντικειμενικὴ βάσανο. Ἔχει ἀπόλυτο κῦρος γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ αὐτὸς τὴν αἰσθάνεται σὰν εὔνοια καὶ σὰν ἀτομικὴ ὑπογοήτευση. Νὰ ἀναγνωστεῖ γιὰ τὸ δόξα της. Στὴν οὐσία δηλ. ὁ Παπανούτσος γεφυρώνει τὸ χάσμα ἀνάμεσα στὴ γνώση καὶ τὴν πίστη, κατορθώνοντας τὴ τελευταία ἀπὸ τίς προτάσεις τῆς πρώτης.

Δέν θὰ ἐπεκταθῶ στὴν αὐτονόητη ἠθικὴς, πού προσβεύει ὁ Παπανούτσος. Ἀποτελεῖ κοινὸ τόπο στὴ φιλοσοφία καὶ δέν ἀποκλείει τὴν ἀποδοχὴ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀρετῆς. Τὴ διδάσκουν καὶ οἱ δυὸ φιλοσοφικές μας ἕδρες στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Θεσσαλονίκη. Ἡ ἕδρα μάλιστα τοῦ «Ἀθήνησι» ὑπερακοντίζει τίς ἀπόψεις τοῦ Παπανούτσου. Κάθισαν νὰ σκεφτοῦν οἱ ἐπικριτές τοῦ τελευταίου τί θὰ ἀπομείνει ἀπὸ τὴ φιλοσοφικὴ καὶ φιλολογικὴ μας γραμματεία, πού καὶ ἀπὸ μόνη της εἶναι τόσο ἰσχνή, ἂν ἡ πολεμική, πού στρέφεται ἤδη καὶ κατὰ τοῦ Παν. Κανελλοπούλου, ἐπεκταθεῖ σ' ὅλο τὸν πνευματικό μας χῶρο;

Θὰ ἤθελα, τελειώνοντας, νὰ παρατηρήσω τοῦτο στούς καλούς ἢ μᾶλλον στὸν καλό μου ἐπιστολογράφο. Ἂν, λέγοντας «ἱστορία τῆς μαρτυρικῆς χώρας μας,» ἐννοεῖ τὴν κακὴ παράδοση, πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸ φασμάκι τοῦ Σωκράτη χωρίς, ἀλλοίμονο, νὰ τελειώνει στὴν «Πατρικὴ διδασκαλία» καὶ στούς λιβέλλους κατὰ τοῦ Ρήγα Φεραίου, δέν ὑπάρχει καμμιὰ πιθανότητα νὰ συμφωνήσουμε πάνω στὸ τί εἶναι γνήσια ἑλληνικὸ καὶ τί ὄχι.

Μέ πολλὲς εὐχαριστίες
Α ΜΠΕΛΕΖΙΝΗΣ

Πρός τόν κ. Δήμαρχον

Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ μεγάλης μας λύπης, θλεπομεν ὅτι καὶ πάλιν ἐφέτος ὁ κ. Δήμαρχος, κάνει μεγάλες προετοιμασίες γιὰ τὸν Καρνάβαλο καὶ μελετᾶ δαπάνην 500 χιλιάδων δραχμῶν.

Καὶ ἐμεῖς τὰ πτωχὰ παιδιὰ πού ἐργαζόμεθα ὅλην τὴν ἡμέρα μέ κατατρεγμὸ καὶ νύκτα σπουδάζουμε, διαμαρτυρόμεθα διὰ τὴν πρόκλησιν αὐτὴν πού μᾶς κάνουν οἱ ἄρχοντές μας καὶ ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι χαλοῦν τόσα χρήματα, οἱ μέν διὰ τὴν φωτιά, οἱ δέ διὰ τὴνδιασκέδασιν. Ἡ πρόκλησις δέ αὐτὴ γίνεται καὶ σέ χιλιάδες ἄλλα, ὅπου πτωχὰ καὶ πεινασμένα μαζύ μέ μᾶς ἐργάζονται καὶ σπουδάζουν.

Μᾶς λέγουν ὅτι εἴμεθα τὸ ὑγιές στοιχεῖον τῆς κοινωνίας. Καὶ ἡ κοινωνία σέ μᾶς στηρίζει τὶς ἐλπίδες τῆς αὔριον καὶ μᾶς θέλει νὰ ἱστάμεθα ψηλά.

Ὅταν ὅμως μᾶς προκαλῆ ἡ λεγομένη ἀνωτέρα κοινωνικὴ τάξις, σπαταλῶντας ἀσυστόλως τόσα χρήματα καί μάλιστα κατὰ ἐγκληματικὸ τρόπο, τὶ νὰ κάνωμεν ἐμεῖς πού στερούμεθα τὰ πάντα; Πῶς νὰ ἀνυπερασμένων εἰς τὴν πρόκλησιν αὐτήν;

Δέν ζητᾶμε ἀπὸ κανένα τίποτε. Ἀλλὰ γιατὶ νὰ μᾶς ὠθοῦν μέ τὶς ἀσχήμιες αὐτές οἱ ἄρχοντές μας, νὰ γίνωμεν κλέφτες καὶ κοινοὶ ἐγκληματίες, γιὰ νὰ πρεσαρμοσθῶμεν στίς ἑορτές αὐτές;

Γιὰ ὅλα αὐτὰ διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως. Καὶ ζητοῦμεν ἀπὸ ὅλους τούς ὑπευθύνους. Καὶ κάνωμεν ἔκκλησιν σέ ὅλους αὐτούς πού πονοῦν τὴν νεότητα τὰ αἴσχη καὶ αἱ προκλήσεις αὐταὶ νὰ παύσουν! Γιὰ νὰ στα ματήση λίγο ὁ κατήφορος εἰς τάς φυλακὰς καὶ τὰ Σανατόρια. Νὰ σταματήση ἡ περιφορὰ νησις τοῦ 90% χάριν τοῦ 10% γιὰ τὸ ἀμφίβολα χρηματικὸν κέρδος.

Διαμαρτυρόμεθα ἔτι πλέον ὡς Χριστιανοί, τώρα πού ὁ Ὕψιστος εὐδόκησε τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Ἁγίου Λειψάνου Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν, ὅτι οἱ ἄρχοντές μας θὰ θελήσουν νὰ συμμορφωθοῦν μέ τὴν θέλησιν σχεδὸν τοῦ συνόλου τῆς Πόλεως καὶ καταργηθοῦν τὰ καρναβαλικὰ αἴσχη.

Ἐπιμένως δέ, ζητῶμεν ἐὰν εἶναι ἄδικος ἡ διαμαρτυρία μας αὐτή, νὰ μᾶς ἀπαντήσουν οἱ ἁρμέδιοι.

Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλοξενίαν. Ἐργαζόμενοι μαθηταὶ Νυκτερινῶν Σχολῶν.

Ἕπονται ὑπογραφαί

Ὅταν ἐλευθερωθῇ ἡ Χώρα θὰ ἀπαντήσωμεν

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ καθηγητὴς κ. Μπελεζίνης ἐνεφανίσθη δημοσιογράφων καὶ ἀπαντῶν ἀκόμη καὶ εἰς ἀνωνύμους διὰ νὰ ὑπεραμυνθῇ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. Καλῶς πράττει καὶ ἄξιος ὁ μισθός του. Τὸν ἐρωτῶ ὅμως. Γνωρίζει ὅτι ὁ κ Παπανούτσος ἔχει γράψει διὰ τὴν γυναῖκα τὰ κάτωθι:

«Ἡ γυναῖκα εἶναι ἀπὸ κεῖνα τὰ ἀσήμαντα πονηρὰ πράγματα σὰν τὸν πλοῦτο π.χ. τὴν ὀξύτα, πού δένουν τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴ γῆς καὶ διαιωνίζουν ἄσκοπα τὰ βάσανά του. Δόλωμα, λοιπὸν καὶ μέσον διαιώνισις τῆς ἀνθρωπίνης ἐλλακείας καὶ δυστυχίας. Τὸ φρονιμώτερο ποὺχει νὰ κάνη εἶναι ἐκεῖνο πού κάνουν οἱ μάγοι μὲ τὰ φίδια: Τούς βγάζουν ἀπ' τὸ στόμα τὸ φαρμάκι καὶ παίζουν ἐπειτα ἀκίνδυνα μαζί τους. Νὰ γλεντᾶς λοιπὸν καὶ σύ τὴν γυναῖκα, μὰ νὰ μὴν τὴν ἀφήνης νὰ γεννάη...»

Αὐτὰ λοιπὸν γράφει ὁ κ. Παπανούτσος. Τὰ ἀσπάζεται ὅμως ὁ κ. Μπελεζίνης; Δέν θέλω νὰ μοῦ κάμη τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ἀπαντήση διότι, δυστυχῶς καὶ ἐγὼ ἀνωνυμογραφῶ. Ἀλλὰ ἂς εἶναι βέβαιος, δέν κρύβω τὸ ὄνομά μου ἀπὸ σκοταδισμὸ ἢ διότι ἐντρέπωμαι νὰ πῶ δημοσίᾳ τίς ἀπόψεις μου. Ἀνωνυμογραφῶ, διότι φοβοῦμαι ὅτι λέγω τῆς... ἐλευθερίας ἡ ὁποία ἀποκατεστάθη εἰς τὴν χώραν μας καὶ λόγω τῆς νίκης τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μετατεθοῦν εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ὅλοι ὅσοι μέ γνωρίζουν καὶ μοῦ λέγουν «καλημέρα» ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ μόνον πού μποροῦν νὰ,. πάθουν μερικοὶ ὑμνηταὶ διαφόρων θεωριῶν εἶναι νὰ προαχθοῦν «κατ' ἐπιλογὴν». Ἀλλὰ ἂς ἔχη λίγη ὑπομονὴ ὁ κ. Μπελεζίνης. Ὅταν οἱ Ἕλληνες θὰ εἶναι καὶ πάλιν ἐλεύθεροι, τότε θὰ τοῦ εἴπω τὸ ὄνομά μου.

Μετὰ τιμῆς
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΣΑΣ
Ἀνώνυμος (ἐπὶ τοῦ παρόντος)

ΜΑΓΙΚΟΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΧΗΜΙΚΑ ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
21-18 36-11

ISEKI
ΙΑΠΩΝΙΚΟΙ ΔΙΤΡΟΧΟΙ ΕΛΚΥΣΤΗΡΕΣ
Καταπληκτικοί εἰς ἀπόδοσιν καὶ εὔχρηστοι
Οἱ χρησιμοποιούμενοι ἤδη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἑλκυστῆρες ISEKI ἔχουν ἐνθουσιάσει τοὺς Ἀγρότας μας.
Πετρελαιοκίνητοι μὲ κινητῆρα 10 ἵππων.
καὶ φρέζα μετατιθεμένη πλαγίως δεξιὰ ἢ ἀριστερά.
Βενζινοκίνητοι μὲ κινητῆρα 5 καὶ ½ ἵππων.

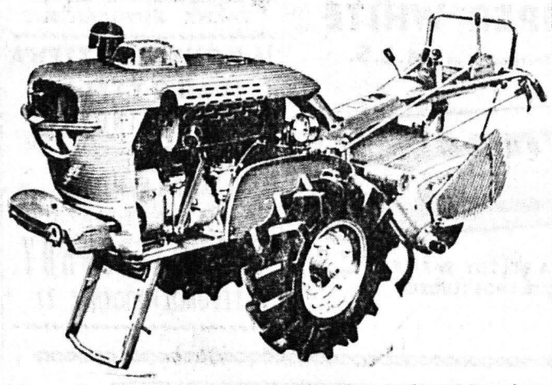

Ἀποκλειστικὸς Ἀντιπρόσωπος Ν. Ἀχαΐας
Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 89 - Τηλ. 46-72 - ΠΑΤΡΑ